

BİR HATANIN İZALESİ

Hız. Mirza Gulam Ahmed^{AS}

Vadedilen Mesih ve Mehdi



AHMAD YAYINLARI

BİR HATANIN İZALESİ

H. Mirza Gulam Ahmed^{AS}

Vadedilen Mesih ve Mehdi

Orijinal Adı	ایک غلطی کا ازالہ
Çeviren	Raşit Paktürk
Tashih	Osman Şeker
Kapak Tasarım	Talmeez Ahmad
Mizanpaj	Sadık Ahmed
ISBN	978-605-74341-9-7
Yayıncı Sertifika No	50500
Matbaa Sertifika No	40619
Baskı Tarihi	Mayıs 2022 – 1. Baskı
Baskı ve Cilt	Pelikan Basım Kayabaşı Mah. Ulubatlı Hasan Cad. Giriş Kayaşehir Sit. D Blok NO:2H 19 Başakşehir / İstanbul



AHMAD YAYINLARI

Valide-i Atik Mah. – Üsküdar-İstanbul
Tel.: 0 501 327 86 85 / info@ahmadyayinlari.com

© Islam International Publications Limited

© Bu kitabın Türkiye’deki yayın hakları Ahmad Yayınları’na aittir. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının izni olmadan çoğaltılıp yayımlanamaz.



Hz. Mirza Gulam Ahmed^{AS}

Vadedilen Mesih ve Mehdi

YAZAR HAKKINDA

1835’de Hindistan’ın Pencap eyelatinin Kadiyan Kasabasında doğan Hz. Mirza Gulam Ahmed^{AS}, bütün hayatını Kuran-ı Kerim’i incelemeye, ibadete, İslam’ı öğretme ve yayma çabalarına adadı. O çağda İslam her yönden gelen iğrenç saldırılara hedef olmuş, Müslümanların geleceği tehlikeye düşmüş, inancın yerini şüphe almış ve din sadece şekilde ve yüzeyde kalmış ve dünya çapında sayısız Müslüman İslam’ı terk edip Hıristiyan olmuştu. İşte bu dönemde, Allah-u Teala vaatlere uygun olarak kendisini Vadedilen Mesih ve Mehdi olarak görevlendirdi. O, İslamiyet’in yenilgisini galibiyete çevirmek için 1889’da Allah’ın emriyle Müslüman Ahmediye Cemaatini kurdu. Bir zamanlar papazların ve İslam düşmanlarının hedefi olan İslamiyet, Allah’ın ona verdiği destek ve yardım sayesinde, delillerin keskin kılıcıyla savunmadan saldırıya geçti. Bugün dünyanın her tarafında, sayıları milyonları bulan Müslüman Ahmediye Cemaati onun verdiği hedef doğrultusunda İslamiyet’in yeryüzünde galip gelmesi için her çabayı sarfetmekte ve büyük başarılar elde etmektedir.

Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani^{AS} seksenden fazla eserin yazarıdır. Onun kaleme aldığı, Urduca, Arapça ve Farsça kitaplar, *Ruhani Hazain* ismiyle 23 cilt halinde bir araya toplanmıştır.

Kendisi 1908 yılında vefat ettiğinde Hz. Resulüllah'ın^{SAV} müjdelediği gibi kendisinden sonra “Hilafet ala minhaci'n Nübüvvet” (Peygamber yolunu izleyen hilafet) kuruldu. Şu anda Müslüman Ahmediye Cemaati, Vadedilen Mesih'in 5. Halifesi Hz. Mirza Masrur Ahmed'in önderliğinde İslamiyet'in galip kılınması hedefine doğru aynı azimle ilerlemektedir.

İÇİNDEKİLER

YAZAR HAKKINDA.....	IV
İÇİNDEKİLER.....	VI
BİLGİLENDİRME	VII
ÖNSÖZ	VIII
 BİR HATANIN İZALESİ	 14

BİLGİLENDİRME

Kur'an-ı Kerim referansları

Tevbe Sûresi dışında her sûrenin başında bulunan “Bismillahirrahmanirrahim” tam bir ayettir.

Müslüman Ahmediye Cemaati'nin yayınladığı Kur'an-ı Kerim meallerinde ve ayetlerin alıntı yapıldığı kitaplarda “Besmele” birinci ayet sayılmış ve referanslar buna göre verilmiştir.

Kısaltmalar

SAV: Sallellahu aleyhi vessellem. Allah'ın salâtı (rahmeti, bereketi) ve selâmı onun üzerine olsun, demektir; Peygamberimiz Hz. Muhammed'e^{SAV} mahsus bir duadır.

AS: Aleyhisselam, Allah'ın selâmı üzerine olsun, demektir. Genellikle peygamberlerin ismi anıldığında söylenir.

RA: Radıyallahu anhü. Allah ondan razı olsun demektir; sahabeler için söylenir.

RH: Rahmetullahi aleyh veya rahimehullah. Allah'ın rahmeti onun üzerine olsun yahut Allah ona rahmet etsin demektir; vefat etmiş müminler için söylenir.

ABA: Ayyedehullahu bi nasrihil aziz. Allah güçlü yardımıyla onu desteklesin demektir, vaktin halifesine dua gayesiyle söylenir.

HZ: Hazret. Sayın veya beyefendi anlamında, saygınlık belirtmek için kullanılan bir ifadedir.

ÖNSÖZ

Bu kitap 5 Kasım 1901 senesinde bir bildiri olarak yayınlandı. Vadedilen Mesih^{AS} bunun yayınlanmasının sebebini şöyle açıklar: Birkaç gün önce muhaliflerimizden biri “biat ettiğiniz kişi nebi ve resul olma iddiasındadır” diye itiraz yöneltince, ona sadece “hayır” kelimesiyle cevap verilmiştir. Hâlbuki böyle bir cevap doğru değildir. Doğrusu üzerime inen Allah’ın pak vahyinde benim hakkımda yüzlerce defa resul, mürsel ve nebi kelimeleri kullanılmaktadır. O zaman “bu tür sözler mevcut değildir” şeklindeki bir cevap nasıl doğru olabilir. Yakın döneme ait vahiylerde önceki döneme nispetle çok açık bir şekilde söz konusu kelimeler bulunmaktadır.¹

Vadedilen Mesih^{AS}, 1901’den önceki yazılarında nebi olduğunu reddediyordu. Ama 1901’den sonraki eserlerinde kendisinin nebi olduğunu sıkça belirtti. Bundan dolayı, konuyu açıklığa kavuşturan bu makale çok önemlidir. Çünkü ihtilaflı gibi görünen ifadelerin, aslında ihtilaflı olmadığı bu makalede açıklanmıştır.

Vadedilen Mesih^{AS} nebi kelimesinin manasını açıklarken, “Allah’tan haber alıp gayb ile ilgili haber veren kimsedir.” der. O, kendisine Allah tarafından bildirilen ve bildirildiği şekilde aynen gerçekleşen yüz elliye yakın gaybî haberden bahsettikten sonra bu makalede şöyle der:

¹ Bir hatanın izalesi, Ruhani Hazain cilt 18, sayfa 206

Ben bugüne dek Allah'tan yüz elliye yakın gaybî haberin bana verildiğini ve onların şeffaf bir şekilde gerçekleştiğini kendi gözümle gördüğüm halde nebi ve resul kelimelerinin bana isnat edilmesini neden reddedeyim? Allah bizzat kendisi bana bu isimleri verdiği halde ben onları nasıl kabul etmeyeyim ve O'ndan başkasından neden korkayım?... Nübüvvet ve risaleti reddettiğim her yerde, sadece müstakil bir şariat getiren ve bağımsız bir nebi manasına gelen nübüvveti reddettim. Ama Resul-i mukteda Muhammed'den^{SAV} batını feyzler alarak, ismi ile isimlenmek suretiyle, onun vasıtasıyla Allah tarafından gayb ilmine mazhar olduğum manasında ve yeni bir şariat getirmeksizin resul ve nebiyim. Bu manada nebi olduğumu hiçbir zaman inkâr etmedim. Allah işte bu manada bana nebi ve resul diye hitapta bulunmuştur.²

Görünürdeki bu ihtilaftan, Vadedilen Mesih^{AS} Hakikatü'l Vahiy isimli kitabında da bahsetmektedir. Adamın biri ona bir soru sorarken, Tiryakü'l Kulûb, sayfa 157'de şunları yazdığını hatırlatır:

Burada hiç kimse nefsimizin Hz. İsa'dan daha faziletli olduğu evhamına kapılmasın. Çünkü bu cüzî bir fazilettir ve nebi olmayan kimsenin, nebiden cüzî bir üstünlüğü olabilir.³

Daha sonra soru soran adam şöyle der: Review cilt 1, no 6, sayfa 257'de şöyle yazılıdır:

Allah bu ümmet içinde Vadedilen Mesihi gönderdi. O önceki Mesih'ten bütün şanıyla daha faziletlidir.

² Bir hatanın izalesi, Ruhani Hazain, cilt 18, sayfa 210-211

³ Ruhani Hazain, cilt 15, sayfa 481

Soru soran kişi bu iki ibare arasında ihtilaf olduğunu ileri sürerek açıklanmasını rica etti. Vadedilen Mesih^{AS} ona hitaben şunları yazdı:

Biz, Berahin-i Ahmediye’de Meryem’in oğlu Mesih gökten inecektir diye yazmıştık. Ama daha sonra ‘Vadedilen Mesih benim’ diye yazmıştım. Sizin bahsettiğiniz ihtilafta bunun bir benzeridir. Allah-u Teala Berahin-i Ahmediye’de bana İsa ismini vermişti. Ayrıca bana ‘Senin geleceğini Allah ve Resulü müjdelemiştir’ dedi. Ama Müslümanların bir grubu ısrarla Hz. İsa’nın gökten ineceğine inanıyordu ve benim inancım da buydu. Bundan dolayı ben Allah’ın vahyini zahiri manada almayıp onun teviline gittim ve Müslümanlar arasında yaygın olan inançtan ayrılmak istemedim. Ve aynı inancı Berahin-i Ahmediye’de yazdım. Ama bundan sonra bana bu konuyla ilgili yağmur gibi vahiy inip, geleceği Vadedilen Mesih sadece sensin dendi... Aynen bunun gibi, ilk günlerde Meryemoğlu Mesih ile benim aramda ne benzerlik olabilir, o peygamberdir ve Allah’a yakın olanlardandır diye düşünüyordum. Bundan dolayı benim faziletimle ilgili herhangi bir şey bana bildirildiğinde, ben onun cüzî bir fazilet olduğunu açıklardım. Ama daha sonra İlâhî vahiy yağmur gibi inerek aynı inanın devam etmesine müsaade etmedi. O bana sarih kelimelerle Nebi olarak hitap etti; Yani hem nebi, hem ümmeti.⁴

Vadedilen Mesih’in^{AS} yukardaki açıklamalarından anlaşıldığına göre, o kendisinin nebi olmadığını düşündüğü için ona bağışlanan faziletin cüzî bir fazilet olduğunu düşünüyordu. Ama onun da nebi olduğu

⁴ Hakikatü’l Vahiy, Ruhani Hazain cilt 22, sayfa 152-154

bildirildikten sonra o, “Allah bu ümmet içinde Vadedilen Mesih’i gönderdi. O önceki Mesih’ten bütün şanıyla daha faziletlidir.” diye açıkladı. Aynen bunun gibi Dafiu’l Bela isimli eserinde de kendisinin Hz. İsa’dan üstün olduğunu açıkladı.

1901’den önce nebi olduğunu reddetmesi, Müslümanlar arasında nebi kelimesinin yaygın olan tarifine göredir. Çünkü onlar, yeni şariat getiren veya önceki şeriatın bazı hükümlerini ortadan kaldıran, geçmişteki bir nebinin ümmetinden olmayan ve herhangi bir nebinin vasıtasıyla değil tersine direkt olarak Allah ile ilişkisi olan kimselerin nebi olabileceğine inanıyorlardı.⁵

Bundan dolayı Vadedilen Mesih^{AS} 1901’den önceki vahiylerde geçen nebi kelimesinin teviline giderek, onun muhaddes veya cüzî nübüvvet manasında olduğunu söylüyordu. Daha sonra Allah ona Müslümanlar arasında yaygın olan nebi kelimesinin tarifinin yanlış olduğunu açıklayınca, o kendisi için nebi kelimesini kullanmaya başladı. Çünkü nebinin gerçek tanımına göre yeni şariat getirmesi veya önceki peygamberin ümmetinden çıkması gerekmiyordu. Nitekim o, Bir Hatanın İzalesi’nde şöyle yazmaktadır:

Allah’tan gaybî haberler alan kimseye eğer nebi denmeyecekse o zaman ona hangi ad verilecektir. Eğer “ona muhaddes denecek” dersiniz o zaman hiçbir

⁵ El-Hakem Gazetesi, 7 Ağustos 1889

sözlükte *tahdis*'in anlamı, “gaybı zahir ve aşikâr etmek” olarak verilmemiştir. Ama nübüvvetin manası gaybî meselelerin ortaya çıkmasıdır.

Vadedilen Mesih'in^{AS} Hakikatü'l Vahiy'de “*ilk günler*” diye bahsettiği zaman dilimi, Tiryakü'l Kulûb'ün kaleme alındığı zamana kadar olan günlerdir. Yani 1889'un son günlerinden başlayıp 1901 senesinin ortasına kadar bir zaman içerisinde, Allah ona nebi kelimesinin gerçek anlamını açıkladı. O bunu, ilk olarak bu makalede duyurdu. Kendisi, Hakikatü'l Vahiy'de “*O bana sarîh kelimelerle Nebi olarak hitap etti; Yani hem nebi, hem ümmetî,*” diye yazmıştır. Aynen bunun gibi bu makalede de şöyle demektedir:

Yakın döneme ait vahiylerde önceki döneme nispetle çok açık bir şekilde söz konusu (nebi ve resul) kelimeleri bulunmaktadır.⁶

Bu makalenin yayınlanmasından sonra o, birçok eserinde nübüvvet kelimesini burada bildirdiği gibi açıklamıştır. Nitekim o, Tetimme Hakikatü'l Vahiy isimli eserinde şöyle yazar:

Benim nübüvvetten kastettiğim, hâşâ! Peygamber Efendimizin^{SAV} karşısında durup nübüvvet iddiasında bulunmak veya yeni şariat getirmek değildir. Bundan kastettiğim sadece, Peygamber Efendimize itaat sonucu bahşedilen mükâleme ve muhatebe-yi İlahiye'nin çokluğudur. Mükâleme ve muhatebeye gelince siz de ona inanıyorsunuz. Kısacası tartışma sadece bir kelime ile ilgilidir. Yani sizin mükâleme ve muhatebe diye

⁶ Bir hatanın izalesi, Ruhani Hazain, cilt 18, sayfa 206

adlandırdığınız şeye, Allah'ın emri gereği ben, onun çokluğundan dolayı nübüvvet ismini veririm.

وكل ان يصطلح Canımı elinde tutan Allah adına yemin olsun ki beni O gönderdi. O Kendisi benim ismimi nebi koydu ve bana Mesih-i Mevud ismiyle hitap etti.⁷

Sonuç olarak Vadedilen Mesih'in iddiasında hiçbir değişiklik vuku bulmadı. Hiçbir ilham veya vahiy yahut herhangi bir yazısı feshedilmedi. Tersine Müslümanlar arasında yaygın olan nübüvvet kelimesinin tanımını göz önünde bulunduran Hz. Mirza Gulam Ahmed^{AS} 1901'den önce nebi kelimesini zahir manasından tevil ederek muhaddes manasında olduğunu zannederdi. Ancak 1901'den itibaren Allah-u Teala ona nübüvvet gerçeğini açıkladıktan sonra o, aynı şeye Allah'ın emriyle nübüvvet ismini verdi.

Allah'ın lütfu ile biz bu kitabı Türk okuyucuların istifadesine sunuyoruz. Bu kitabın çevirisinden baskı aşamasına kadar bana yardımcı olan herkese teşekkürü bir borç bilirim. Allah herkesin çabasını kabul edip en güzel şekilde mükafatlandırsın.

Raşit Paktürk

Almanya, 2022

⁷ Tetimme Hakikatü'l Vahiy, Ruhani Hazain cilt 22, sayfa 503

BİR HATANIN İZALESİ

Hız. Mirza Gulam Ahmed^{AS}
Vadedilen Mesih ve Mehdi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

Bismillahirrahmanirrahim,
Nahmeduhu ve Nusalli Ala Rasûlihil Kerîm.

Cemaatimize mensup olup iddiamız ve delillerimiz hakkında bilgisi az olan, kitaplarımızı dikkatle incelemeyen ve uygun bir müddete kadar sohbetimizde kalmak suretiyle bilgilerini pekiştirmeyen kimseler bazen, muhaliflerin bir itirazına karşılık verirken, tamamen gerçeğe aykırı olan bir cevap verirler. Bundan dolayı hak üzerinde olmalarına rağmen pişmanlık duymak zorunda kalırlar. Nitekim birkaç gün önce muhaliflerimizden biri “Biat ettiğiniz kişi nebi ve resul olma iddiasındadır.” diye itiraz yöneltince, ona sadece “hayır” kelimesiyle cevap verilmiştir. Hâlbuki böyle bir cevap doğru değildir. Doğrusu üzerime inen Allah’ın pak vahyinde benim hakkımda yüzlerce defa resul, mürsel ve nebi kelimeleri kullanılmaktadır. O zaman “bu tür sözler mevcut değildir” şeklindeki bir cevap nasıl doğru olabilir. Yakın döneme ait vahiylerde önceki döneme nispetle çok açık bir şekilde söz konusu kelimeler bulunmaktadır. Yirmi iki sene önce basılan Berahin-i Ahmediye’de bile bu kelimeler hiç de az değildir. Adı geçen kitabın 498. sayfasında, İlâhi

mükâlemeler⁸ arasında bir vahiy şu kelimelerle yazılmıştır:

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِاتِّهَادٍ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ

Bu vahiyde açıkça bu âcize resul denilmiştir. Daha sonra aynı kitabın 504. sayfasında hakkımda şöyle bir vahiy vardır:

جَرَى اللَّهُ فِي حُلِّ الْأَنْبِيَاءِ

Yani Allah'ın resulü nebilerin elbisesinde.

Daha sonra aynı kitapta bu mükâlemeye yakın bir yerde aşağıdaki vahiy mevcuttur:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ

Bu vahiyde ben Muhammed ve resul diye isimlendirildim.

Ayrıca Berahin-i Ahmediye sayfa 557'de

دنیا میں ایک نذیر آیا

“dünyaya bir uyarıcı geldi” diye bir vahiy mevcuttur ve bunun ikinci kıraati

دنیا میں ایک نبی آیا

“dünyaya bir nebi geldi” şeklindedir. Aynen bunun gibi Berahin-i Ahmediye'de bana çeşitli yerlerde resul diye hitap edilmiştir.

⁸ Mükâleme: karşılıklı konuşma (çev.)

Şimdi eğer “Peygamber Efendimiz^{SAV} Hatemü’n Nebiyyin’dır; Ondan sonra nebi nasıl gelebilir?” denilirse, ona cevabım şudur: Siz Hz. İsa’nın ahir zamanda ineceğine iman etmekle kalmayıp kendisinin nebi olacağını kabul ederek ona kırk sene nübüvvet vahyinin ineceğine iman ediyorsunuz. Böylelikle Peygamber Efendimizin^{SAV} (peygamberlik) dönemini dahi aşacağını tasdik etmektesiniz. Hâlbuki bu şekilde ister eski ister yeni hiçbir peygamber gelemmez. Böyle bir inanış günahtır. Hatemü’n nebiyyin ayeti

وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ

ve

لَا نَبِيَّ بَعْدِي

“benden sonra nebi yoktur” hadisi bu inanışın açık bir yalan olduğuna şahittir. Bizler bu tür inanışlara kesin muhalefet etmekteyiz. Biz Hatemü’n nebiyyin,

وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ

ayetine gerçekten tam manasıyla iman etmekteyiz. Aslında bu ayette muhaliflerimizin habersiz oldukları gaybi bir haber bulunmaktadır. Bu İlahi gaybi habere göre, Allah şunu anlatmaktadır: “Peygamber Efendimiz’dan^{SAV} sonra İlahi gaybî haberlerin kapıları kıyamete kadar kapatılmıştır. Netice itibarıyla artık bir Hindu, Yahudi, Hıristiyan veya sözde bir Müslüman’ın kendisi hakkında nebi kelimesini ispatlaması mümkün değildir. Bir tek pencere hariç nübüvvetin bütün

pencereleri artık kapanmıştır. Açık olan pencerenin adı siret-i sıddıkî yani fena fir'resul'dür⁹. Kim bu pencereden Allah'a yaklaşırsa ona zıllı¹⁰ manada nübüvvet-i Muhammedi'nin^{SAV} çarşafının ta kendisi giydirilir. Bundan dolayı böyle birinin nebi olması gayret¹¹ yeri değildir. Çünkü o kimse kendisi için değil Peygamberinin^{SAV} celali için; kendi zatından değil Peygamber Efendimizin^{SAV} pınarından içmektedir. Bundan ötürü o kimsenin ismi gökte Muhammed ve Ahmed'dir. Bu şu demektir: Muhammed'in^{SAV} nübüvveti bürüzî manada Muhammed'e verildi, başkasına verilmedi. Özet olarak

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ

ayet-i kerimesinin¹² manası şudur:

لَيْسَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِ الدُّنْيَا وَلَكِن هُوَ أَبُ رِّجَالِ الْآخِرَةِ لِأَنَّهُ خَاتَمُ

النَّبِيِّينَ وَلَا سَبِيلَ إِلَى فَيُوضِ اللَّهُ مِنْ غَيْرِ تَوَسُّطِهِ¹³

İşte benim nübüvvetim ve risaletim nefsimden ötürü değil Muhammed ve Ahmed olma açınsındandır. Bana

⁹ Fena Fir'resul: Kendi varlığını Resulüllah'ın şahsında yok etmek. Peygamber Efendimiz'i^{SAV} tam olarak taklit ve ona uymakla, bu hal teşekkül eder. (Çev.)

¹⁰ Zıll: Gölge demektir (Çev.)

¹¹ Gayret: Din, iman, namus gibi kıymetlere tecavüz edenlere karşı müdafaa için harekete geçmek. (Çev.)

¹² Ahzab suresi, ayet 41

¹³ Yani, Muhammed dünyevî erkeklerin (fiziksel) babası değildir; Ve fakat o uhrevî erkeklerin (manevi) babasıdır. Çünkü o "Hatemü'n Nebiyyin"dir ve onun vasıtası olmadan Allah'ın lütuflarını elde etmenin bir yolu yoktur. (Çev.)

bu isim fena fir' resul olduğum için verilmiştir. Bundan dolayı hatemü'n nebiyyin mefhumuna bir halel gelmedi. Ama İsa^{AS} indiğinde buna halel getirecek.

Unutulmamalıdır ki sözlükte nebi; Allah'tan bilgi alıp gaybdan haberler veren kimseye denilir. Bundan dolayı nerede bu mana gerçekleşirse, nebi kelimesinin kullanılması gerekecektir. Ayrıca nebinin resul olması şarttır. Çünkü nebi, resul değilse o zaman ona, musaffa¹⁴ gayb haberleri verilemez. Buna

لَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ

ayet-i kerimesi¹⁵ engel teşkil eder. Şimdi eğer Peygamber Efendimizden^{SAV} sonra bu manada nebi reddedilirse, o zaman bunun doğal sonucu olarak “bu ümmet ilahi mükâlemelerden mahrumdur” şeklinde bir inanış taşıyacağız. Çünkü kimin eliyle Allah tarafından gaybi haberler zuhur ederse,

لَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ

ayet-i kerimesine göre ona nebi denilecektir. Aynı şekilde Allah tarafından gönderilene, biz resul diyeceğiz.

Peygamberimizden^{SAV} sonra artık kıyamete kadar yeni şariat getiren kimse gelemes. Nebi lakabının ona bağışlanması için Peygamber Efendimizin^{SAV} kendisine

¹⁴ Musaffa gayb haberi: İçinde hiçbir bulanıklık olmayan, apaçık gaybî haber (Çev.)

¹⁵ Cin suresi, ayet 27-28

aracı olması ve gökyüzünde ismi Muhammed ve Ahmed konacak kadar fena fir'resul derecesine ulaşması şarttır. Bu şartları taşımaksızın kim böyle bir iddiada bulunursa kâfir olur وَمَنْ ادَّعى فَقَدْ كَفَرَ. Hatemü'n Nebiyyin'in mefhumu içinde saklanmış gerçek sır şudur:

“Şekli ve şemai her ne olursa olsun ayrılık perdesi bulunduğu müddetçe nebi diye adlandırılacak olan kimse Hatemü'n Nebiyyin üzerinde bulunan mührü kırmış sayılacaktır. Ama eğer birisi ileri derecedeki birleşme ve ayrılığı yok etme sonucunda, onun ismini alacak kadar kendini Hatemü'n Nebiyyin içinde yok etmişse ve şeffaf bir ayna gibi Muhammedî çehreyi aksettirmişse, böyle bir kimse mührü kırmadan nebi adını alacaktır. Çünkü o zillî olarak Muhammed'dir^{SAV}. Nitekim zillî olarak ismi Muhammed ve Ahmed olan kimse nübüvvet iddiasında bulunmasına rağmen, Efendimiz Muhammed^{SAV} Hatemü'n Nebiyyin'dir.”

Çünkü ikinci Muhammed, sadece Muhammed'in^{SAV} resmidir ve onun ismini taşımaktadır. Ama İsa'ya^{AS} gelince, o mührü kırmadan gelemes. Çünkü onun peygamberliği ayrı bir peygamberliktir. Bununla birlikte bir kimse bürüz olarak dahi nebi ve resul olmayacaksa o zaman

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ¹⁶

¹⁶ Fatiha suresi, ayet 6-7

ayet-i kerimesinin manası nedir?¹⁷ Unutulmamalı ki ben bu anlamda nebi ve resul olduğumu inkâr etmiyorum. Vadedilen Mesih’e Sahih-i Müslim’de işte bu anlamda nebi denmiştir. Allah’tan gaybî haberler alan kimseye eğer nebi denmeyecekse o zaman ona hangi ad verilecektir. Eğer “ona muhaddes¹⁸ denecek” derseniz o zaman hiçbir sözlükte *tahdis*’in anlamı, “gaybı zahir ve aşikar etmek” olarak verilmemiştir. Ama nübüvvetin manası gaybî meselelerin ortaya çıkmasıdır. Nebi Arapça ve İbranice’de ortak olan bir kelimedir. İbranicede bu kelime nabi olarak geçmektedir. Nabi ise nebe’den türemiştir. Manası da Allah’tan bir haber alıp gelecek ile ilgili bir haber vermektir. Ayrıca nebinin şariat sahibi olması şart değildir. Nübüvvet sadece Allah vergisidir ki onun vasıtasıyla gayb ile ilgili olanlar açıklanır. Nitekim ben bugüne dek Allah’tan yüz elliye yakın gaybî haberin bana verildiğini ve onların şeffaf bir şekilde

¹⁷ Bu ümmete de önceki nebi ve sıdıklara verilen nimetlerin verileceği unutulmamalı. Nitekim peygamberlerin nebi olarak adlandırılmalarının sebebi olan nübüvvetler ve gaybî haberler de onlara verilen nimetlerdendir. Kur’an-ı Kerim لَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ

demek suretiyle nebi ve resul hariç diğerlerine gaybî ilimlerin kapısını kapatmaktadır. Netice olarak musaffa gaybın verilmesi için nebi olmak gerekir. Ayet-i kerime أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ bu musaffa gayptan bu ümmetin mahrum bırakılmayacağına şahittir. Musaffa gaybe gelince, bahsedilen ayet bunu nübüvvet ve risalet şartıyla sınırlandırmıştır. Diğer taraftan direkt olarak bu nimete ulaşma kapısı kapatıldığına göre, bu ilahî bağış için sadece bürüz, zılliyyet ve fenafi’r resul kapısı açıktır. İyice düşün (yazarın notu)

¹⁸ Muhaddes: Allah ile konuşma şerefine nail olmuş kimse (çev.)

gerçekleştiğini kendi gözümle gördüğüm halde nebi ve resul kelimelerinin bana isnat edilmesini neden reddedeyim? Allah bizzat kendisi bana bu isimleri verdiği halde ben onları nasıl kabul etmeyeyim ve O’ndan başkasından neden korkayım? Beni gönderen Allah adına yemin olsun ki O’na iftirada bulunmak ancak lanetli kimselerin işidir. Beni Vadedilen Mesih olarak gönderen O’dur. Ben Kur’an ayetlerine iman ettiğim gibi bir zerre kadar fark gözetmeksizin bana indirilen apaçık vahye de iman ederim. Tevatür halinde olan alametlerle onun doğruluğu bana ispatlanmıştır. Ben Kâbe içinde durup, bana inen bu tertemiz vahyin, Hz. Musa^{AS}, Hz. İsa^{AS} ve Hz. Muhammed-i Mustafa^{SAV} ile konuşan Allah’ın kelamı olduğuna yemin edebilirim. Yeryüzü ve gökyüzü benim için tanıklık etti. Ayrıca gökyüzü ve yeryüzü benim, Allah’ın halifesi olduğumu beyan etti. Ama önceden verilmiş olan İlâhi gaybi haberlere göre mutlaka reddedilmem gerekirdi. Nitekim kalpleri üzerinde perdeler bulunanlar kabul etmezler. Allah’ın, öteden beri peygamberlerini desteklediği gibi mutlaka beni de destekleyeceğini biliyorum. İnkârcılar ise Allah’ın desteğinden mahrum oldukları için karşımda duramazlar.

Nübüvvet ve risaleti reddettiğim her yerde, sadece müstakil bir şariat getiren ve bağımsız bir nebi manasına gelen nübüvveti reddettim. Ama Resul-i mukteda Muhammed’den^{SAV} batını feyzler alarak, ismi ile isimlenmek suretiyle, onun vasıtasıyla Allah

tarafından gayb ilmine mazhar olduğum manasında ve yeni bir şariat getirmeksizin resul ve nebiyim. Bu manada nebi olduğumu hiçbir zaman inkâr etmedim. Allah işte bu manada bana nebi ve resul diye hitapta bulunmuştur. Nitekim ben hala bu manada nebi ve resul olduğumu inkâr etmiyorum. Ve benim

من نیستم رسول و نیاوردہ آم کتاب

şeklindeki sözlerim sadece “ben şariat sahibi değilim” manasındadır.

Bu gerçek hiçbir şekilde gözardı edilip unutulmamalı; nebi ve resul ismiyle hitap edilmeme rağmen Allah tarafından haber verildiğine göre, üzerime inen bütün feyizler bana direkt olarak verilmemiştir. Tersine gökte bir pak vücut vardır ismi de Muhammed Mustafa’dır^{SAV} ki onun ruhani feyzi beni desteklemektedir. Bu vasıtayı göz önünde bulundurarak, onda var olmak suretiyle, Muhammed ve Ahmed ismiyle müsemma olarak ben hem resul hem de nebiyim. Yani hem gönderilen hem de Allah tarafından gaybi haberler verilen birisiyim. Böylelikle Hatemü’n Nebiyyin mührü korundu. Çünkü ben in’ikas ve zıll olarak sevgi aynası vasıtasıyla onun ismiyle şerefendirildim. Allah vahyinde ismimi neden nebi ve resul koydu diye öfkelenen varsa öfkesi

ahmaklığındandır. Çünkü benim nebi ve resul olmamla Allah'ın mührü kırılmaz.¹⁹

Ben kendim için “Allah beni nebi ve resul diye adlandırmıştır” dediğim gibi muhaliflerin de Meryem oğlu İsa^{AS} için “o Peygamber Efendimizden^{SAV} sonra tekrar dünyaya gelecektir” dedikleri herkesçe bilinmektedir. Şimdi İsa^{AS} bir peygamber olacağı için bana edilen itiraza o da maruz kalacaktır. Yani Hatemü'n Nebiyyin içindeki hatemiyet mührü kırılacak. Ama ben “gerçekten Hatemü'n Nebiyyin olan Peygamber Efendimizden^{SAV} sonra benim resul ve nebi ismiyle çağırılmam hiç itiraz mahallinde olmayıp bununla hatemiyet mührü kırılmaz” diyorum. Sebebine gelince, sık sık söylediğim gibi

وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ لَكَايِلُحَقُّوَابِهِمْ

ayet-i kerimesine göre ben büruzi manada aynen o hatemü'l enbiya olan nebiyim. Allah Berahin-i Ahmediye'de yirmi sene önce ismimi Muhammed ve Ahmed koyup beni, Peygamber Efendimizin^{SAV} vücudu

¹⁹ Bu ne büyük lütuftur, böylelikle ne Hatemü'n Nebiyyin mührü kırıldı ne de ümmetin bütün fertleri لَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبَةٍ ayet-i kerimesinden anlaşılan nübüvvet mefhumundan mahrum bırakıldı. Ama İslamiyet'ten altı yüz sene önce peygamberlik mertebesine kavuşmuş olan İsa'nın^{AS} tekrar gelişiyile İslam'dan hiçbir emare baki kalmayıp Hatemü'n Nebiyyin ayeti açıkça reddedilecek. Buna mukabil biz sadece muhaliflerin küfretmeleriyle karşı karşıya kalacağız. İstedikleri kadar küfretmekte serbesttirler. وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ (Şuara Suresi, ayet 228)

(Yazardan)

diye kararlaştırmıştır. Durum böyle olunca, benim nübüvvetim Peygamber Efendimizin^{SAV} hatemü'l enbiya durumuna bir halel getirmedir. Çünkü zıll kendi aslından ayrı değildir. Nitekim ben zıll olarak Muhammed^{SAV} olduğuma göre, Hatemü'n Nebiyyin mührü kırılmadı. Çünkü Muhammed'in nübüvveti Muhammed'de kaldı. Yani her halükârda nebi olarak kalan Muhammed'dir^{SAV}, ondan başkası değil. Ben büruzi olarak Peygamber Efendimiz^{SAV} olduğum için, büruzi manada nübüvvet-i Muhammediyye dahil tüm kemalat-ı Muhammedi benim zılliyyet aynamda aksettiğine göre, ayrı bir nübüvvet iddiasında bulunan var mı? Eğer beni kabul etmiyorsanız o zaman şu şekilde anlayın: Hadislerinizde Vadedilen Mehdi, yaratılış ve ahlakta Peygamber Efendimiz^{SAV} ile hem renk olacak yazılıdır. İsmi onunki ile aynı olacak yani adı Muhammed ve Ahmed olup ehl-i beyt'ten olacak.²⁰

²⁰ Büyük annelerimden birisinin sâdat ve Hz. Fatıma'dan olduğu ecdadımızın tarihinden ispatlanmıştır. Hz. Peygamber Efendimiz^{SAV} de bunu onaylamıştır. O bir rüyamda bana سلمان منا اهل البيت على مشرب الحسن demekle ismimi Selman koydu. Yani iki silm. Silm ise Arapça'da sulh ve barış demektir. Böylelikle iki sulhun elimle gerçekleşmesi mukadder kılınmıştır. Birincisi iç sulh ve barış ki o içerdeki kinleri temizleyecektir. İkincisi dış sulh ve barıştır. Bununla dışarıdaki düşmanlıkların sebepleri ortadan kaldırılacaktır. İslamiyet'in azameti diğer din mensuplarına gösterilecek, onlar İslam dinine boyun eğeceklerdir. Hadiste adı geçen Selman'dan da anlaşılan benim. Yoksa önceki Selman'ın şahsında iki sulh şeklindeki gaybî haber gerçekleşmiş değildir. Ben Allah'tan vahiy alarak "Fars neslindenim" diyorum. Kenzü'l ummal'da bulunan bir hadise göre, Fars sülalesi de İsrailoğulları ve ehl-i beyttendir. Ayrıca gördüğüm bir keşfte Hz. Fatıma^{RA} da başımı dizine koydu. Böylelikle o bana ondan olduğumu

Bazı hadislerde ise “benden olacak” denmiştir. Bu aslında onun manevi açıdan Peygamber Efendimizden^{SAV} çıkmış olacağına ve Peygamberimizin^{SAV} ruhunun başka bir tecellisi olacağına dair ince bir imadır. Aralarındaki ilişkiyi anlatmak için Peygamber Efendimizin^{SAV} kullandığı kelimeler, hatta her ikisine aynı isim vermesi bunun güçlü bir delilidir. Bu ifadelerden açıkça anlaşıldığı gibi Peygamber Efendimiz^{SAV} vadedilen kişiyi kendi büruzu olarak beyan etmek istemektedir. Tıpkı Yuşa’nın, Musa’nın büruzu olduğu gibi. Bürüz olmak için büruzi insanın, sahib-i büruzun erkek evladı veya torunu olması şart değildir. Ama ruhani ilişki açısından büruza

gösterdi. Bu keşif Berahin-i Ahmediyye’de bulunmaktadır. (Yazardan)*

*Yazarın notu: Berahin-i Ahmediyye’de bu keşif şöyledir:

“Yukarıda zikrolunan vahiye Peygamber Efendimiz’in aline salat ve selam gönderme emri vardır. Bunun sırrına gelince, İlahi nurların feyzinde ehlibeyt sevgisinin büyük rolü vardır. Allah’a yakın olan herkes, bu tayyibîn ve tahirîn (temiz) kimselerin mirasından pay almaktadır. Bütün ilimler ve irfanlarda onların varisidir. Burada çok aydın olan bir keşif aklıma geldi. Bir keresinde akşam namazından sonra tam manasıyla uyanırken, hafif kendinden geçme gibi ve hislerin birazcık kaybolmasıyla ilginç bir âlem tezahür etti: İlk olarak, tıpkı hızlı bir şekilde ilerlemekte olan birkaç kişinin ayak seslerine benzer sesler işittim. Hemen ardından nur yüzlü, makbul ve güzel beş kişi karşıma çıktı. Yani, Peygamber Efendimiz^{SAV}, Hz. Ali^{RA}, Hz. Hasan^{RA}, Hz. Hüseyin^{RA} ve Hz. Fatıma^{RA}. Bunlardan birisi ve hatırladığım kadarıyla Hz. Fatıma büyük bir sevgi ve şafkatle, merhamet dolu bir anne gibi bu acizin başını dizine koydu. Daha sonra bana bir kitap verildi ve “bu Kur’an-ı Kerim tefsiridir ve yazarı Hz. Ali’dir^{RA}”. O şimdi bu tefsiri sana vermektedir” denildi. فالحمد لله على ذلك Bundan dolayı Allah’a hamd olsun. (Berahin-i Ahmediyye, Ruhani Hazain, c.1, s.599 dipnot)

mazhar olan kimsenin, sahib-i bürüz kimseden çıkmış olması, ezelden aralarında bir çekim gücü ve ilişkinin olması kesinlikle şarttır. Nitekim “Peygamber Efendimiz^{SAV} bürüz mefhumunun açıklanması için gerekli olan ifadeyi terkedip, o kızımın neslinden olacak vs. diye beyanda bulunmuştur” şeklindeki bir düşünce onun irfanının şanına ters düşmektedir. Şimdi kızının neslinden olmanın bürüzla ne ilgisi olabilir? Eğer bürüz için böyle bir ilişki gerekiyorsa o zaman torun gibi eksik bir nisbet neden tercih edilmiştir. Bunun yerine oğlu olması gerekliydi. Ama Allah kitabında Peygamber Efendimizin^{SAV} bir erkeğin babası olmadığını söylemekle beraber bir bürüzdan haber vermiştir. Eğer bürüz gerçek olmasaydı o zaman Vadedilen Mesih’in dostları Peygamber Efendimizin^{SAV} ashabı diye adlandırılmazdı. Bürüzü reddetmek bu ayeti reddetmektir. Maddiyata düşkün olanlar, bu vadedilen kişiyi bazen Hasan, bazen Hüseyin ve bazen de Abbas’ın evladı diye açıkladılar. Ama Peygamber Efendimizin^{SAV} anlatmak istediği sadece şuydu: O erkek evlat gibi Efendimizin varisi olacak; isminin varisi, ahlakının varisi, ilminin varisi, ruhaniyetinin varisi olup her açıdan kendi zatında onun resmini sergileyecek. Onda bulunan hiçbir şey kendisine ait olmayıp tersine efendisinden almış olacak ve Peygamberinde fena olmak suretiyle onun çehresini gösterecek. Netice olarak zılli manada ismini, ahlakını ve ilmini aldığı gibi onun nebi lakabını da alacaktır.

Çünkü asıl olanın kemalatını her açıdan içinde bulundurmadığı müddetçe büruzi resim tamamlanamaz. Nübüvvet de nebinin kemalatından biri olduğuna göre, büruzi resimde bu kemalin tezahür etmesi gereklidir. Büruzi vücudun, aslın mükemmel resmi olduğunu hatta aslıyla aynı ismi paylaştığını bütün nebiler kabul etmişlerdir. Bu durumdan açıkça anlaşılan; büruzi olarak ismi Muhammed ve Ahmed olunca ortada iki ayrı Muhammed ve Ahmed’in bulunmadığı gibi, büruzi olarak ona nebi ve resul denilince Hatemü’n Nebiyyin mührü kırılmaz. Çünkü büruzi vücut aslından ayrı değildir. Böylelikle Muhammed’in^{SAV} nübüvveti Muhammed’de kaldı. Bütün peygamberler, “büruz öteki değildir” diye ittifak halindedirler. Çünkü büruz makamı aşağıdaki gibidir:

من تو شدم تو من شدى من تن شدم تو جاں شدى
تا کس نه گوید بعد زین من دیگرم تو دیگری²¹

Ama Hz. İsa^{AS} tekrar gelecek olursa, Hatemü’n Nebiyyin mührünü kırmadan dünyaya nasıl gelebilir? Kısacası Hatemü’n Nebiyyin kelimesi Peygamber Efendimizin^{SAV} nübüvvetine basılan ilahi bir mühürdür. Artık bu mührün kırılması imkansızdır. Ama Peygamber Efendimizin^{SAV} değil bir defa binlerce kere büruz olarak dünyaya gelip büruzi renk ve kemalleriyle

²¹ Farsça şiirin anlamı: Ben sen oldum, sen de ben. Ben beden, sen ise can oldun. Öyle ki, bundan sonra kimse sen başkasın ben başkayım demesin. (Çev.)

nübüvvetini de göstermesi mümkündür. Bu bürüza gelince, Allah'ın

وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ لَنَّا إِلْحَقُوا بِهِمْ²²

buyurduğu gibi O'nun tarafından kararlaştırılmış bir sözdü. Peygamberler kendilerine bürüz olanı ayrı bir vücut olarak görmezler. Çünkü bürüz onların sureti ve izidir. Ama başkasını yabancı olarak kabul ederler. Miraç gecesinde Peygamber Efendimiz^{SAV}, Musa'nın makamını geçtiğinde, Musa'nın ağlaya ağlaya nasıl kıskançlığını belirttiğini görmüyor musunuz?

Allah, “senden sonra nebi gelmeyecektir” dedikten sonra, buyurduğunun tersine İsa'yı gönderirse, bu durum Peygamberimiz'in^{SAV} kalbinin ne kadar çok yaralanmasına sebep olacaktır. Kısacası, bürüzi renkteki nübüvvet ile Hatemü'n Nebiyyin durumu zedelenmez ve mühür kırılmaz. Ama başka bir peygamberin gelmesiyle İslam dini kökünden kazınmış olacaktır. Deccalı ortadan kaldırma işini İsa başardı ama (hâşâ) Peygamber Efendimiz^{SAV} başaramadı şeklindeki bir düşünce ona büyük ihanettir. Bu durumda

وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ²³

ayet-i kerimesi (hâşâ) yalan çıkar.

Aslında bu ayet gizli bir gaybî haber içermektedir. Buna göre, artık peygamberliğe kıyamete kadar mühür

²² Cuma Suresi, ayet 4

²³ Ahzab Suresi, ayet 41

vurulmuştur. Bundan sonra Peygamber Efendimiz'in^{SAV} vücudu sayılan büruzi vücut hariç, peygamberler gibi açıkça Allah'tan gaybî haberler almak hiç kimsenin mecali ve haddi değildir. Öteden beri vadedilen Muhammedi büruza gelince, o bürüz benim. Bundan ötürü büruzi renkteki nübüvvet bana bağışlandı. Nübüvvet üzerinde mühür bulunduğu için bu nübüvvet karşısında bütün dünya artık çaresiz durumdadır. Bir Muhammedi bürüz, bütün Muhammedi kemalatıyla ahir zaman için mukadder idi. İşte o ortaya çıktı. Şimdi o pencere hariç hiçbir pencere nübüvvet pınarından su almak için baki kalmadı.

Sözün özü, büruzi manadaki nübüvvet ve risaletle hatemiyet mührü kırılmaz ama

وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ²⁴

ayetin reddedilmesini gerekli kılan İsa'nın tekrar gelişi şeklindeki inanç, hatemiyet mührünü kırmaktadır. Söz konusu ayete açıkça ters düşen bu boş inanışın Kur'an-ı Kerim'de izi dahi bulunmamaktadır. Ama وَآخَرِينَ مِنْهُمْ ayetinden anlaşıldığı gibi büruzi bir nebi ve resulün geleceği Kur'an-ı Kerim'den ispatlanmaktadır. Bu ayetin inceliklerinden bir tanesi şudur: Burada ashaptan sayılan gruptan bahsedilmekle beraber Peygamber Efendimizin^{SAV} büruzu, yani Vadedilen Mesih açıkça zikredilmedi. Halbuki o büruzdan dolayı

²⁴ Ahzab Suresi, ayet 41

onlardan ashap olarak bahsedildi ve ashab-ı kiram gibi Peygamber Efendimiz'in^{SAV} terbiyesi altındaymışlar gibi kabul edildi. Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin zikrinin terk edilmesiyle bürüz mahallinde olanın bir hiç hükmünde olduğu anlatılmaktadır. Nitekim onun bürüzi olan nübüvveti ve risaleti ile hatemiyet mührü kırılmaz. Bu ayet bürüzün vücudunu bir hiç hükmünde kabul edip yerine Peygamber Efendimizi^{SAV} takdim etti.

Ayrıca

إِنَّا آعْطَيْنُكَ الْكَوْثَرَ²⁵

ayet-i kerimesi de bürüzi bir vücudu vaat etmektedir. Onun zamanında kevser zuhur edecek; Yani dini bereket pınarları akacak ve gerçek manada İslam ehli olanlar dünyada çoğalacaktır. Bu ayette de zahiri evlada olan ihtiyaç önemsenmemekte ama bürüzi evladın verileceğinden söz edilmektedir. Allah beni hem İsrailî, hem de fatimî olmakla şereflendirdi ve ben her iki tarafın kanını taşımaktayım. Buna rağmen ben bürüzi ilişki olan ruhani nisbetimi önemserim. Bu yazımda anlatmak istediğim şudur: Bilgisiz muhalifler “bu adam nebi ve resul olma iddiasındadır” derler. Ben hiçbir şekilde böyle bir iddiada bulunmadım. Onların zannettikleri gibi ben ne nebi ne de resulüm. Ama demin anlattığım şekilde hem nebi hem de resulüm. Nitekim kim şer yaymak için beni suçlayıp “nübüvvet

²⁵ Kevser Suresi, ayet 2

ve risalet iddiasındadır” derse o, düşüncesi temiz olmayan bir yalancıdır. Benim nebi ve resul olmam büruzi manadadır. İşte buna binaen Allah ismimi büruzi manada nebi ve resul olarak sık sık dile getirmiştir. Var olan Muhammed^{SAV} olup benim nefsim ortada yoktur. İşte bundan dolayı ismim Muhammed ve Ahmed konuldu. Sonuç olarak nübüvvet ve risalet başkasının eline geçmedi; Muhammed’e^{SAV} ait olan Muhammed’de kaldı. Allah’ın salât ve selamı onun üzerine olsun.

Allah’ın aciz kulu

Mirza Gulam Ahmed

Kadiyan, 5 Kasım 1901

Kitab Ayatu’r Rahman hakkında duyuru

Bu değerli kitabı, Sayın Mevlevi Seyyid Muhammed Ahsen Emruhi Bey, Asay-ı Musa’ya karşı kaleme almıştır. Asay-ı Musa yazarının evhamlarını öylesine kökünden kazımıştır ki kitap ona elem verici azap gibi gelecektir. Kim bu kitabı satın almak isterse peşinen bir rupi göndersin, kitabın yayımlanması için gerekli olan paranın toplanması bu şekilde önerilmiştir. Kitabın bir an evvel basılması arzulandığı için böyle bir öneri sunulmuştur.

Vesselam

Allah’ın aciz kulu

Mirza Gulam Ahmed